

בע"ה
שמעון אלסטער
ברוקלין נ.י.

כ"א תמוז תשפ"א

רב ברכה וישע לכ' ידידי מנוער הר"ר ורעיתך שתחיו בנעימים לאי"ט
ראיתי מקשים מדוע כשאמר הקב"ה למשה רבינו להנהיג את הציבור ולהוציאם ממצרים סירב
ואמר מי אנכי - וכאשר מינה משה רבינו את יהושע להיות ממלא מקומו עשה מיד ולא סירב -
והענין הוא שמשה רבינו היה הראשון בלי מורה דרך וקודם שהיה לכלל זכות התורה - אבל
מי אנכי. אבל יהושע תלמידו של משה רבינו ונמסרה לו התורה ע"י רבו - וגם זכות הציבור
לאחר שקיבלו התורה - ודאי שאין לסרב שהרי הוא שליח רבו - וכל כוחו בזכות הרבים אין לו
רשות לסרב - ואם היה מסרב זה כאלו אומר שהדבר תלוי בו ואינו כן אלא זכות רבו זכות
התורה וזכות הציבור. נזכה ביחד להיות שלוחי הציבור להרבות תורה וחסד - אבקש נא שתבא
לעזרתנו בהחזקת הישיבה - תזכו לרוב ברכה שלום ושלוה.

הדו"ש שמעון אלסטער

We find a difference between the reaction of Moshe Rabbeinu who asked "who am I" when given the mantle of leadership, and his talmid Yehoshua who accepted without protest. The reason for this is, Moshe Rabbeinu was our first leader, he had no previous direction and there was not yet the zechus HaTorah, so therefore it was all about him - to which the response was "who am I". However, when it came to Yehoshua, he was carrying out the directive of his Rebbi and the merit of the Torah and all of Klal Yisroel, so it was not about him, for him to refuse and make it about himself would have been haughty. This is what must be foremost on our minds when we act for the benefit of the tzibur in increasing Torah and Chessed.